

2546
CRISTVS VRVNK-
NAK SZENT PETERREL
VALO BESZEL-
GETESE.

*Ez mostani világnak el-fordult és gonosz
' veszedelmes állapotjáról.*

Szerzetterett
NYUL CONRADUS
által.

*Meg-fordította penig GYIRWA WENTZEL,
Németből Magyarra az újjászké-
váltatás kedvéért.*

Lötsén, Bréyer Lőrincz által,
Añ: 1649. eszt.

BCU Cluj - Central University Library Cluj

URUNKNAK SZENT PETERREL VA-
LO BESZELGÉTESE, IGY KÖ-
vetkezik.

SZENT PETER.

AZ UR.

Nédes Uram Istenem,
Ne légyen heában
kéréssem.
Engedd meg mostan
énnékem,
Kit kívánok oh sze-
rejmem!

Péter, halál meg edgy bolnapig
De tovább nem lehet hidgyed
Ott alatt ne szitkozódgyál,
Se pöröly se parvarkodgyál.

SZENT PETER,

Mennyek alá ez világra,
Hadd lássam magát mint tartya.
Ugyé még is mint akkoron,
Hogy edgyütt jártunk ez földön.

O Uram, hat hétig kérlek,
Hogy ott alatt én lehe ssek,
Nécsámtrán találkoznék,
Hogy barátságmal mulatnék.
Mert ugy akarom tartani
Magam, mint illik viselői.
Es az meg-nevezett időn,
Vissza-jövök ez esztendőn.

AZ UR.

Péter, hogy im kérsz engemet,
Nem szegem meg te kedvedet,
Hogy gondolatod illyre vitt,
El-moherz békével innét.
De meg-lásd hogy meg ne bánnyád,
Mostani világban jártad.

SZENT PETER,

Tsak ez okért alá megyek,
Hogy ott tudákat szemléllyek.
Ott ez világ mi hittel bír,
Örömmel ha Isten ditsir.
De Uram meddig engedéd,
Hogy alatt maradgyak tőled.

AZ UR.

Nohát hű szolgám meny alá,
Az emberek látására.
A'kevés rövid napokban,
Meg próbálbadd te azokban.
Most ez világban sok féle,
Vállás és rendszer én szörte.
Gyülekezeseim is szerte,
Találv... van tele.

SZENT PETER.

No immáron el indulok,
Mert az útra. is kész vagyok,
Uram ne vigyázz irratban,
Hauem légy jelen igyemben.
Péter hamar visszafra-térvén,
Tsak két hétig alatt lévén.
A' lakás néki nem tetszék,
De az földre zugolódék.

AZ UR.

Nofza Péter honnét mostan,
Véltem hogy tsak most vagy ottan.
Mint tessék az ért ott néked
Az világban, meg-beszélljed.

SZ. PETER.

Oh Uram ott vár dorlottam;
Edgy darabjén el. fordultam.
De hald meg én panaszimat,
Kérlek még. is hald. meg szomat?
Igdé s' parancsot larddal,
Senki nem gondol azokkal.
Tsak gyönyörödnek rofságban,
S' ördödönek gonofságban.
Alatt semmi jószág nintsen.
Tsak merő rusnyaság minden.
Ha én így mint magad volnék,
Mindeneiket el. vesztenék.
Tűz: t s' kénkövet azokra
Hannék, büntetvén, nyakokba.
Es így mi den birodalmor,
El. rontanám ez' got.
De Uram engedd. meg kérlek,
Bár tsak edgy nap birjak véle.

Akaratom szerént öket,
Hadd büntesslem seregeket.

AZ UR.

No Péter, ez tanáts nem jó,
Erre srándékám sem hajló,
Hogy büntesslem hirtelenül,
A' meg térdöket mód nélkül,
Mert én jó vagyok s' kegyelmes,
Irgalmas és nagykegyelmes.
Nem mindgyárt érdemek szerint,
Büntetem az embereket.
Jól tudom hogy mind bűnösök,
De még. is kegyelmes leszők.
Néha néha nya valyákkal,
Meg-sanyargatom azokkal,
Kikkellagyitom szíveket,
S' egy hoz. totor vétőim öket.
Penitentia tartással,
Bűnőknek el. hagyásával.
S' így kell nekem teritenem.
Meg. mert könyörülő szívens,
Mert sem ez hstón aranyon,
Hauem árága nagy váltásagon,
Véremmel szabadtottam,
Pokolha nem borsátottam.
En az bűnösnek halálán,
Nem írhlök kárbon attyán.
Inkáb meg. térdöböz hajlok
Kit ez er izig. is áldok
De kik engemet isrusolnak,
Nevekkj. sórlöm az okvak,
Meg-büntetem a' testekben,
el. is vesztöm ö' lelkekben.

SZ. PÉTER.

De oh Úram hally nagy tsudát.
 Miképpen jártam ott alatt!
 Midőn széllyel jártam volna,
 Igyen gondolkodom vala:
 Templomokban ha bé. megyek,
 Talám ugy vannak mindenek.
 Igéd ugy prédikáltatik,
 Hasznossan ki. szolgáltatik,
 De te igéd mellyet hagyál,
 Prédikálni parantsolál,
 Az egyházban hogy bé. menék,
 Ötven halgatót ha láték.
 Melly dolgon el-tsudálkozván,
 Hogy több vala száznál utzán.
 Rik igédet nem halgatván,
 Felette rajta busulván,
 Mikor piatz körül járnék,
 Es ott vélek mi beszélték,
 Közök fok morgást én hallék,
 Némelly Papra szitkozodnék.
 Illy dolgokat láték s' hallék,
 Kit halgatni el nem türék.
 S' mondám, az ördög vakított,
 Hogy miveltek ilyen dolgot?
 Az Isten meg. vér bennetek,
 S' edgy hozzám szolla közölök,
 Az verjen téged pokollal,
 Mi közöd néked szokkal?
 Mi haszon templomban lenni,
 Ha nem adnak innya s' enni?
 Pap és káplán hon lakoznak,
 De másnak semmit sem adnak.
 A' többi tsak tsufol vala,
 Mellyet szenvedék halgatva.
 Az urán edgy szegletbe,
 Láték edgy tségért ki-téve,

Ott én nagy kijárást hallék.
 Kinn szivemmel álmélkodék.
 Mondák hogy ott bort mérnének,
 Kinek látására menék,
 Ott kártyás és kozkásti láték
 Az bornál többet szemlélek
 Hogy sem mint az szentegyházban,
 vigadozván bor italban.
 Közikben edgy székre ülék,
 Magamnak én-is hozaték.
 Ott edgyik társaságokból,
 Hozzám szolla vig voltából.
 Jobb kéz fogva közönt vala,
 Másikkal penig meg-ránta.
 Ez Iatorságát el-türém,
 S' többi tsufolását nézém.
 Mint az Bagoly közök valék,
 Sok boszszuságot szenvedék.
 Rik ugy én-is fiaitjé,
 Akarék viszta mérnié.
 De én magam meg-gondolván,
 Mihelyt fok voltokat látván.

AZ ÚR.

Péter, vadnaké közöltök
 Istenes s' kegyes emberek
 Hítanítók városokban,
 Prédikátor Országokban!
 Vagy Okkolának Masters,
 Iffiúiságnak oktatoji.
 Tanitnaké mint ké-vánom,
 S' tartjáké parantsolatom.
 Híveim miniszaporodik,
 Kikkel én országom telik?

SZ. PÉTER

Meg. lehet némelly helyekben,
 Találatnak emberekben,
 Hogy te igédet igazán
 Hirdetik, és nagy szép tisztán.
 De az fok gonosz emberek
 Miacs, útráról térülnek,
 Kik csak szájjokkal igédet,
 Illetik szent törvényedet.
 Tettetik ők. is kegy. cselek,
 De minden dolgok szinesek,
 Nincs szivekben semmi jószág,
 Hanem csak merő tsalárdság.
 Szegény embereken húzó,
 Hamissággal rajtok vonó.
 És ha valaki házokhoz
 Mőgyen, menten. kéfz tsaláshoz.
 Egyebet semminek tartván,
 S' barátrýoknak hazudozván,
 Abban igen győnyörködnek,
 Hogy tsallyanak. böltselködnek.
 Sőt okosfáknak. is mondgyák.
 Magokat olly nagyra tartják.
 Szinnel pedig keresztyének,
 Hittetl igen nagy tellyesnek.
 Szólnak néha szent irásból,
 De semmit nem tartnak abból.
 Ha feddettetnek belőle,
 Semmit sem gondolnak véle.
 Nem hisznek tanítójoknak,
 Jóra intőte rágalmaznak.
 Egyéb helyen. is hol voltam.
 Egyebet otllyal nem láttam.
 Hogy emberek ő dolgokat,
 Igédhez tszabnak magokat.
 Hanem edgyik a' másfának,
 El. vesztéfcen olálkodnak,

Több fok rusnya viszfzálkodás,
 Köztdök forog az vér. ontás.
 Igen forgatták az irást,
 Még sem vesznek vizsgálást.
 Ott én fok Papoknál voltam,
 Tudományokat tsudáltam,
 Hogy ők olly rozf tudatlanok,
 Legelketni. is nem tudnak.
 Templomban hogy tanítanak,
 A' kit magoktul faragnak.
 Szegény edgyügyü köllfcgnek,
 Szemek azzal ki. veretnek.
 Néha azokrol iteoznak,
 Hogy külömbek találtnak.
 Sok emberektől hallottam,
 Kinn magam. is el. busultam:
 Ha az parasztot dorgállják,
 Papunk sem jobb. még ezt mondgyák,
 Ha tanítók szivekbelől
 Volna, tehát ez veszélyből
 Nétalám ki. térülnének,
 Pokolba. is nem mennének.
 Nagyoks' ki. mondhatatlanok,
 Dolgok jst tudálatosok.
 Ott találtnak Sophista,
 Pichhárd és Zvinglerus abba,
 Előmem tudom számlálni
 Mind mik fognak találtnani.
 Edgykor menvén edgy városba,
 Láték edgy templomot abba.
 Benne pedig sok Papokat,
 Kik hirdetnek új dolgokat,
 Ki. ki mind hasznát keresi,
 Tsak látarnak tanítani,
 Mindenekre rugolódni,
 Nem hasznoslan tanítani.

De Uram ha birodalmom
 Lőtt volna, volt akaratom
 Hogy el törölven mind őket,
 Erdemelvén el veszteket.
 Tovább mit mondgyak, s' mivellyek,
 Vagy többeket még beszéllyek,
 Mert akkor tisztes emberek,
 Vóltanak tudós Mesterek.
 Rik az gyenge iffiúságot,
 Szépen oktatták azokat,
 Tanítván szegényt s' boldogot,
 Nem nérvén az ő hasznokat.
 Többet végeztek inréssel,
 Hogy nem szitokkal veréssék
 Mint az mostani tanítók,
 Vagy Oskolára vigyázók.
 A' kik csak innya és enni,
 Vagy buján szerelmekedni.
 Magokar helyen oktatták,
 Sipolással vigasztalták.
 Edgy hétben sem jút eszekben,
 Hogy kőnyv lenne ő kezekben,
 Tsak az aszszonyokkal vigak,
 Tanulókkal nem gondolnak,
 Hadnak letzkét az apróknak,
 Imigy amugy tanítgatnak.
 Halgatsák s' vegyék eszekben,
 Mert szegényt vallnak ezekben.
 Igen néznek fizetésre,
 De ritkán az gyermekfégre.
 Az Úr tudgya nem tanítanak,
 Még ritkán köztök is vadnak.
 Némellyik az A. b. cétkét,
 Azt sem tudgya a' kis letzkét.
 Mesterek replomban menni
 Szegyenlik gyermeckel járnai.

Inkább rükör elő tallnak,
 Othon vagy égre bort isznak.
 Ollykor jól tudnak Desakul,
 Nyelvelsok dnok sok dolgotkrol.
 Nem rég én egy helyre mentek,
 Mestert Cantort edgyütt kéltek,
 Az tudám Ciszójanost,
 Hát forgatnak bolondságot.
 Szegyénnem val ezekben,
 S' nem gondolván gyermekben.
 Hamarébb fog az gonofság,
 Hogy nem az oktato joság.
 Nem hogy ők az szent írásból
 Oktatván őket azokból.
 Illyen rút gonofz példákkal,
 Iffiúság tsak véz azokkal.
 Így öreg korokban osztán,
 Senki nem tarthatya zablán,
 Mert iffiúság hasonlatos,
 Az gyermekded gyümöls fához.
 Mig gyermekded nem kötözik,
 Öreg korban meg tsonkudik.
 Es így osztán semmi jóban,
 Hanem merül gonofságban.
 Semmi jámborság körülé,
 Nem marad az jó ő véle.
 Mindeltig tőle tsak gonofz,
 Nem hallni tőle semmi jót.
 Kiker tőle el nem lizhet,
 Az mellyel nem üdvezülhet.

A Z Ú R.

Péter, hogy nem tanítottál,
 Felőlem nem pradikáltál,
 Ugy meg lágyitván sziveket,
 Hozzáim tanítván mind őket.

SZ. PETER.

Igy sem fogtak volna hinni,
 De sőt Uram velem bánni
 Mint kezesek volna rongálni,
 Es te szódat el nem hinni.
 Merre valaki igazságot
 Szóll, az tehát bozszúságot.
 Sőt annak feje bé-török,
 Avagy el-ontya t éj-főlit.
 Es nem csak kergetik vonnyák,
 De mindenütt kizák s' rontyák.
 Mert az igazság el-rejtve
 Vagyon, s' hamisággal telve,
 Birodalom-is nyomatik,
 Tőlök mind el tapottatik.
 Maga bírónak olly dolga,
 Pénze az ö boldogsága,
 Hanem kell-is az jór rontya,
 Tsak fordichitg házárja.
 Nints olly dolog kíta' penze,
 El nem köther az ezüstel,
 Akar erős és értelmes,
 Az pénz által veszedelmes.
 Jofrág kintsek mind el-vesznek,
 Tűz miatt oztán meg-égnek.
 Ez világot hasonlitom,
 Es tsak pók hálónak mondom,
 Kinn dongo légy által menvén,
 A' szunyog meg-kötözretvén.
 Így jofrágos tselekedet,
 Alig nyom edgy nehézetet.
 Törvényben-is a' gazdagnak,
 Tetteti vagyon lábának.
 Többet hisznek ö nekik
 Uram, hogy nem a' szegénynek.
 Illy dolgokat ök mivelök,
 De légy kegyelmes ezeknek.

Törvényben ez példa beszéd,
 Mit malomban viszsz azt örhedd.
 Szegénynek nints annyi pénze,
 Procátort meg-elégitse.
 Es így minden igazságát
 El-veszti, s' lásd gazdag dolgát.
 Hogy lehetz olly nagy tőrhetö,
 Illy fokáig szenvedhetö?

AZ UR.

Péter tudár vagy elmédbe,
 Ki vagyok én, veda a szédbe.
 Sokáig váro kegyetlenes,
 Bünsökhöz nagy figyelmes.
 Mert ez világ arnyék völgynek
 Hivattatik, embereknek
 Keresz-tel benne élnek,
 Szök-ég-erő mindeneknek.

SZ. PETER.

Uram halljad még-is szomat,
 Meg-bezélle mrosz vóltokat
 Nyelvem most-öddben hozza,
 Miként magat tobzottattya,
 Több bujásban-is élnek,
 Nintsen mértéklete sűgeek.
 Most mas újságot gondoltak,
 Gonofságra kit forditak.
 Korzán nyert jofrágért isznak,
 Üveg pohárral tobzódnak.
 Több ha oda jö itarnak,
 Isten hozott, így szóllanak.
 Szép tiszta borral kinalnak,
 Nagy pohárokkal ontzolnak.
 Jokat hogy már ök tisztelik,
 De bozszúsággal illelik.

Es ha ki akaratt yoknak
Nem enged tartják bolondnak.
Láttam több találmányokat,
Bűne hajlandóságokat.
Paputsból mosdóból ivór,
Uram láttam illy dorbézlőe
Kik az üvegeket is rákrák,
Némelytől nyeltek gyertyák.
Sokaknak büdös volt szájak,
Bor miatt rochat az májok,
Sokak szegényekké lesznek,
Az ital miá el vesznek.
Hamar éltek végeződik,
Bor miatt rövidítettik.
Sok bűn kár vallás nem volna,
Ha így nem vágnának borra.
Modgyával s' mértékletesen,
Ha innának istenesen.
Bort meg iszta, értelme nincs,
Soknak végre semmi nem.
Aján-ékod tobzodásra
Fordították nem táplálásra.
Hogy ők másnak szolgálóának,
S' szegényeket táplálóának.
Vagyon még több latorságok,
Kiknek nintsen immár számok.
Kik köztök mint burjáng fel-nőtt,
Hamiságoknak feje lőtt.
Kik köztök szerelmatesbb,
Azt mondják hogy leg mesterebb.
Hogy tudós ő aszfében,
Az vigaságos mindenben,
Esfélék ha edgyben ülnek,
Napestig illyről beszéllnek.
Paráznás s' kurvás dolgokat
Forgatnak s' szolják az jókat.

Nem úgy mint az régi kegyessék,
Istenessen beszélgettek.
Mint mostanság az újérok,
Tsak latorságot forgatók.
Mellyik tud üzni tsufágot,
Ez nyér sokszor uraságot,
A' kiknek módgyok van ebben,
Mért erezted elő ebben.
Tsak játék az paráznaság,
Ha haragod rájok nem hág.
Elmerültek az aszszonyok,
Férfiak és az leányzyk,
Kiknek lábok koporsóban,
Azok is fők ez dologban.
Azok pénzért aszszonyokkal,
Uram büntesd meg pokollal.

AZ UR.

*Péter, ez szok ellen ki vét,
Mellyet szent Pál nekik jelent,
Holott mondatnak boldognak,
Testekkel Christus tagiának.
Tinektek mindnyásatoknak,
Ugy léssen mint a' Christusnak.
Midőn osztán felébretek,
Földnek porából fel-keltek.
Kik testeket a' Christustól,
El szakasztyák ez nagy jótól,
Eseletét paráznával
Tölti iszeszi pokollal.
Ez beszédet ki tsufágnak
Tartya, tebat már jaszannak,
Többé benne én nem lakom,
Lásziák ha meg szomoritom.
Tiak az meg-térőkért vagyon
Az szép uap is ez világon.*

SZ. PETER.

Uram el-váláson után
 Negyedik éjel hol hálván,
 Vitézekkel meg-beszellem,
 Mint történt dolgom énnékem,
 Voltak tele bujassággal,
 Öltözetek undoksággal.
 Azt el hiszem kétség nélkül,
 Ördög. is illy ékteleenül,
 Vagy formán volna pokolba,
 Mi haszon szólnia rola.
 Egy szegelyben le-ülvén,
 Az edgyik hozzám el-jövé.
 Monda rokonom légy vigan,
 Süvegem el. lopá ottan.
 El. mene s' menten el. adá,
 Kit szemlélek boszfonkodva.
 Még is csak veszteg halgaték,
 Hald- meg szomott mint játé.
 Ottan más jöve én hozzám,
 Köszöne edgy iralt réám,
 Az ur ékreffen, azt mondám,
 Sörrel tele fuvá ortzám.
 Ugy meg. ázrats azonrul,
 Mint kit ki-vonfanak a kútbol.
 Azon felette busulék,
 Noha rola nem tehetek.
 Mert helyemből ki morzólni,
 Nem merék vala fel. kelni.
 Más Compánia hogy juta,
 Edgy kovászból ez. is vala.
 Edgyik monda a' többiknek,
 Az ördög hozott bennetek.
 Tsudálám ez gyülés honnén,
 Balint kországa el. le llyen.
 A' Lucipér most titeket,
 Honnét hozott benneteket?

Szajokból semmi jó nem jöte,
 Hanem csak szitok ki. szökött.
 A' Bibliában olvasván,
 Az Josue mint hártzolván.
 Le-efvén Istent imáda,
 Hogy az Amoretel viva,
 Ez inségből szabadiáná,
 Igéretit meg. gondolná.
 Igy a' napot meg-állatá,
 Mig ellenféget meg-rontá.
 De ez Soldáktul nem vala,
 Illy imádság ki-buzogva.
 Hanem merő istentelen,
 Rút átokkal volt ékteleen.
 Nints olly szitok ez világon,
 Mellyet szajok ki ne süjon.
 Atkozodo voltok miatt,
 Tsuda az nap. is fenn marate.
 Sodománák s' Gomorrának,
 Nem volt illy nagy gonfságok.
 Kiket tüzzel el. sülyesztél,
 Es bünöknek nem kedvezél.
 Mit ezekést szelekedtél,
 Kereszt. fára feszítettél.
 Nagy ként s' fájdaímor szenvedél,
 Kit éretek nem érdemlettél.
 Még. is tsufollyák jóvóltod,
 Es gyalázzák szent haláloed.
 De igéd gyalézzattyáért,
 Rontsd- meg ő gonfságokért.
 Jelennyél- meg hatalmaddal,
 Szivek lágyítsad azokkal.
 Már az leg. rozszabb állapot,
 Most el-fogta ez világot.
 Uram mért engetz nékik,
 Hogy el nem hágyod veszniek?

A Z U R.

*Péter, jól tudom idömet,
Aital nem hágom rendemet.*

SZ. PETER.

Mégedgy dolog van eszemben,
Mint elnök ott az rút völgyben,
Magokat olly nagyra tartják,
A' tanitót nem halgattják.
Tsak éjel nappal lakoznak,
Sok bort ök el-tikozlanak.
Ki aital meg-szegényednek,
S' köverkezik veszedelmek.
Az után panaszolkodnak,
Es tégedet okul adnak.
Szerecséjek hogy nem volna,
Nem gondollyik magok oka.
Jovaik el-tikozlóttak,
Egészfékek is el fogytak.
Némely rendek az urokra
Vernek; mint az volna oka.
Semmi segitféggel nintsen,
Ezért szegény mostan igen.
Mostan az paraszt emberek,
Mint edgy Nemes formát üznek.
Magokat igen rá tartják,
Pénzek miatt el-is bizzák.
Edgykor lelék edgy parasztra,
Ki az mezőben jár vala.
Ennek bársonyos ruhája,
Mint edgy Diszno részeg vala.
Paripáját ez nyargallya,
Keményen ugrándoztattya.
Annyira bolondoskodván,
Kétizer engem tapodtatván.

Uram tekints hatalmadat
Parasztoknak rosz voltokat
Ronts meg, fordíts elméjeket,
Ne engedgyed veszélyeket.
Igy el-hagyván rosz voltokat,
Elő véfsznek jámborságot.
Ha büntetés a' parasziban
Nem forog jút karhozatban.
Szokása ez hová megyen,
Rá tartya magát nagy feonyen.
Es bor felől tudakozik,
Ha talál meg-részegedik.
Az után meg-verekeedik,
Halálíg mind viaskodik.
Illyet sokat tselkefsznek,
Mitsoda, pénzel fizetnek.
Uram hald meg többet mondok,
Mitsodás törvént tartanak.
Ki ether ölénd köztök,
Azok nem tiszte síggeszök.
Nem érdemel köztök lakást,
Véfszen mindentől utalást.
De ha ki ember vért bortsát,
Tsak le-réfszi annak diat.
Mint ördödik parantsolat
Tartya, nem nezi az tablát.
De kérlek hogy ez világban,
Ne örvendeztesd a' jókban.
Mert utollyára tégedet,
Le-vonfszák te Feliggedet.

A Z U R.

*Péter, állók nagy magassan, (sc. né félek)
Bátor jófőn hatalmassan.*

SZ. PETER.

Leg-főb dolgom el felejtve,
 Van panaszom a szeszony s' férjre,
 Mert az ő pompás voltokat,
 Fitogattyák ő magokat,
 Ha tizen-öt esztendő'sök
 Az ő fiok és leányok,
 Edgyik az másikat láttya,
 Hogy vagyon jó ruházattv
 Ottan irigységbe jutva,
 Mond: nem jobb nálamnál bátyám.
 Es így az attya és annya,
 Leányát is meg ruházza.
 Ha akarják szeretteit.
 Az leányt meg kell ruházní.
 Annak két vagy három szoknyát,
 Kell meg venni az palástját.
 Haj-fonót sünört és övet,
 Meg trisszárván talpig ötet,
 Piatzon jár nagy fényesen,
 Orthon pedig az kenyérben.
 Aliz ihatik az vízben,
 Még is tarttya magát fennyen.
 Nem néznek szemérmestlen,
 Még is nékik férjek léssen.
 Osztán hogy gyermekek léssen,
 Sokszor edgy pénzek is nintsen,
 Minden marháját árullya,
 Fele ártán másnak adgya.
 Nagy változás minden rendben
 Van Uram minden népekben.
 Tobzódó voltokról szólnom,
 Vagyon nekem most szándékom.
 Mostan vadnak olly kalmárok,
 Kik fű-szerzámot árulnak,
 Azokat nyakokon hordgyák,
 Gazdagoknak oltsón adgyák.

Azzal igen kercakekednek,
 Ha pokollal is nyeletnek.
 Ollyakat fokakat tudok,
 A' kik szegényeken huzók.
 Elnek hamis rozsfontokkal,
 Tsalnak hamis szerzámokkal.
 Bors között fokot találnak,
 Hogy közzéje sárt morsálnak.
 Azonképpen gyömbérben is
 Törnek, és a' Sáfrányban is.
 Tyukmon sárgáját, mondolát,
 Így elegyiri ártuját.
 A' mértékben nehéz legyen,
 Meg-elegyitik ők igen.
 Edgyik az másikat tsallya,
 Igyekezik pedig rajta.
 Esküsznek a' te nevedre,
 Hogy fű-szerzámok jó féle.
 Semmit vele nem gondolván,
 Tsak az nyereség szolgálván.

AZ UR.

Péter, mond meg a' szomszédok,
 Mint viselik magok azok,
 Vagyon edgyesség közöttök,
 Maga bírók nem kényesők.

SZ. PETER.

Mint az ebek és a' mactkák
 Elnek, s' edgy mást hurzák, vonzák.
 Edgy más mellett lakó népek,
 Mindenkör tsak versenyefek.
 Ha edgyik másinak köszön,
 Nem fogadgya azt tisztesőn.
 Részegen őszve találnak
 Az utzán, osztán morognak.

Edgyik másíknak mond fiát:
Igy szerzetgeti szomszédgyát.

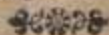
AZ UR.

Péter, azt nem jól teelekeszük,
Hogy ki-ki mind veszekedik,
Hát szolgák és a' szolgálók,
Tisztelességen tartják urokat?

SZ. PÉTER.

Azt teelekeszik mit akarnak,
Dolgokban ők el nem járnak,
Ha pedig urok szoll nekik,
Őrődög vidd-el mint haragszik,
Azontul menten butuszik,
Kinn az gazda bosszszonkodik,
De ha kézfűlnek a' szallhoz,
Gyorsan meg le-űlnek ahhoz,
Az ételben melegeznek,
Dologban pedig eszketnek,
Nintsen semmike dvek ahöz,
T-ak juthassanak jussokhoz,
Ha parantsol nekik reggel,
De llyest mondgyak te végezd-el,
Ottan hogy dolga végződik,
Jól lakásra gondolkodik,
Minden jofzága el-fogyna,
Ha maga hozzá nem látna,
Annak okáért meg-érszed,
A' jór igen ritkán leled,
Edgykor én edgy helyben juték,
Tsak el-imigy amugy valék,
Szállás miatt én busulék,
Nagy későn is hozzá juték,
Találék egy fono házban
Menni, hát edgy kurva gazban.

Máltak edgy mást őrük vala,
Futkározok bolondozva,
Több gonofság is volt dolgok,
Nem az fonás ő szándékok,
Egyéb dolgot is miveltek,
Feddvén, inkább teelekedtek,
Kinn bosszszonkodám reajok,
Mondám átok szál reátok,
Edgy vén azonban kezd szolni,
Keményen rám morgolódni,
En hatvan esztendőös vagyok,
Itélet napról is tudok,
Papok rofa fabulálóak,
Kivel fok embért bodétnak,
Mond miért nem volnék vigan,
Iffiak gyönyörködnek abban,
Eleinten iffúságban,
Őrőmesben laktam vigan,
Mondék; tralye latorsággal
Vagy te, gonofsz bátorsággal,
Őket jora tanítani
Kellene rosztul tiltani,
Ezt isten rajtad bosszszullys,
A' vén a' szszony hozzá szolla:
Nonda hozzám; halgafs kopafs,
Mert majd ugy jársz mint edgy kuvasz,
Jól hozzám veré a' rokkát,
Ki miatt vővék szaladást,
A' szolgák pedig utánnam,
Előttök van szaladáfom,
Ott én edgy tsürben szaladék,
Hidegben tszk meg nem halék,
Uram az nagy latorságért,
Verd meg őket ez gonofsért,
Mert mind szolgák és szolgálók,
Merő gonofságra valók.

AZ UR.

En sokáig tárho vagyok,
 Adósi ágot ősz ve-rakok.
 Ha bűnök ből meg nem térnek,
 Mind örökké ők el-vesznek.
 Onan nintsen szabadulás,
 Péter, hát szegény nyá valás,
 Kiknek nintsen tartományok,
 Gazdagoktól táplások,
 Ez szegényeket én tartom,
 Felette van rajok gondor

SZENT PETER.

Uram semmi bűsületek,
 Gazdagtól nintsen nékik.
 Azok kitsint könyörülnek,
 Nem tápláratik szűk segek.
 Mondom némely kis kenyeret,
 Nem ajándékoz meg edgy pénzek.
 Találkozik néha edgy ad,
 Tizz közzül is alig ezt ládd,
 Némelly koldus ezt el-járja,
 Az országot bé-nyargallya.
 De némelly egészségesek,
 Tsalárdok s' nem betegesek.
 Tettei hogy már beteges,
 De az gyomra egészséges.
 Ha reá kéjjólihatik,
 Es másokkal tsömben szökik.
 Edgykor öket edgy kortsomán,
 Hogy találálám, tsudálkozván
 Minéni. képpen tántzolván,
 Duda-sípól mulatozván,
 Köztök oíly beszédek vala,
 Mellyet én nem értek vala,

Magokkal edgy komondor vólt,
 Az tudott fok fele tántzot.
 Efféle fok gonofságnak,
 Ördültek az latorságnak.
 Midőn az eb tántzát végzi,
 Ottan néki adnak enni.
 Fejér kenyeres levestel
 Tartyák a' rozskuyaszt illyel.
 Az el-fogyván, turbájokban
 Többet keresnek azokban,
 Vajjal kenyeret meg kenven,
 Az eb osztán ezt igy éven.
 Az után több vigasággal
 Mulattak a' rozk vírával.
 Rozsa szeszonyok is ö vélek
 Iddogalván beszélgettek,
 Rusnyak, fertelmesen vóltak,
 Beszédek hasonlatosak.
 Edgy edgy rozk foltoz palástba,
 Néhé tsözötte Amira,
 Rút ruhájok, s' rozk sarujok,
 Kuldufokkal jatorkodók.
 De az után tovább mi löte,
 Palatkokat edgy meg töltöte,
 Az után belöle ittak,
 Néhá penig meg mosdottak,
 Semmi nyavalya ezekért,
 Nem érkezett bor itélet.
 De reggel vízront fel- kelvén,
 Azon moskoson hdi pentvén.
 Illyen módon ö magokat
 Tartyak, kiálnak hujjákat.
 Gondolván nem árt nékik
 Ördög, mert edgyütt születtek.
 Semmi nyavalyájok nintsen,
 Tagjaik jó egészségenben.

Az után

Az urán meg-rudak mások,
 Hogy hamis alamisnakok,
 Mellyet kellett volna adni,
 Erdemeseknek osztani.
 Azok osztán ő közöttülök,
 El igazították tőlök.
 Más koborlókat. istudok,
 Vitezekből valók azok,
 Midőn parasztokhöz jutnak,
 Erővel mindent el-vonsznak,
 Nem szokták ők azkoldulást,
 Hanem inkább csak az dulást.
 Affele rúe nyuzásfosztás
 Parasztnak elég be-dulás.
 Mert vi-ézek közöttül sokak,
 Öszve eskütte aryasnak.
 Kiknek sokszor szép leányok,
 Hajduktul szépöket vallók.

AZ UR.

Péter, nézd. el ez világot.
 Melly igen most meg-változott.

SZ. PETER.

Meg Ur.am. Majd imitt amott
 Alig edgy jó. el-rongyozott.
 Mert most az mester ember. is.
 Edgy márhár el-ád kétszer. is.
 Edgyik másnál fellyebb tartya
 Magát, és jobbnak alitya.
 Parasztnak ha van edgy fia.
 Mesterfegye tanitattya.

Ez midőn osztán ki. tanul,
 Faluban mivel kontratul.
 Veszkeedik az mint leher,
 Miveli az mesterfegyet.
 Rosz munkátskáját fél árron,
 El. adgya azt csak nagy oltsón.
 Goromba emberek vészik,
 A' roszfzert fel-böcsültetik.

AZ UR.

Mivel vinti semmi vend. tartás,
 Rások ér az boszszu állás,
 Hogy ez világ illy dühössen,
 Vetekeedik igém ellen.
 Nagy haragomban meg-rontom,
 Országokbolelki-hajtom,
 Hadat, rablást, és dög-halált,
 Sok éhséget köz-örtök lát.
 En igémet ha fogadják,
 Es ha bűnöket sirattják,
 Magokat nem tohzottattják,
 El-jó véfemet várhattják,
 Akkor szép örvendetes helyts
 Adok mennyei eledelt.
 De kik jó voltom nem vészik,
 Azok magokat el. vészik,
 Ebrökké pokol kinnjába
 Kell néhik maradnia,
 Holott öröm és vigaság,
 Nem adattatik szabadság,
 Te Péter, menytrak ajtoboz,
 Más rendet ne botsáksi aboz.

BCU Cluj / Central University Library Cluj